

ли“, „Патриотъ“, „За срамъ на чуждитѣ езици“ и „Ти, вѣчно пѣтнице“. Затова оценка на творчеството му ще трѣбва да правимъ само възъ основа на тѣхъ, макаръ че можемъ съ пълна сигурностъ да твърдимъ, че той е авторъ на много по-голямъ брой пѣсни. Но и това малко поетично наследство е достатъчно, за да приемемъ, че Чинтуловъ е самобитенъ талантъ, първи истински поетъ и най-ранниятъ пѣвецъ на бунта и свободата.

Малкото поетично наследство на Чинтулова е изключително патриотично. Патриотичното чувство, споредъ поводитѣ, които сж го извикали на животъ, се проявява по три начина: 1. патриотизмъ на политическа основа, когато дава героиченъ изразъ на своитѣ борчески мечти за освобождение или бунтовно-революционнитѣ му пѣсни; 2. патриотизмъ отъ по-личенъ и интименъ характеръ, когато излива своята тиха мъка по родина чрезъ скръбта на майката, която изпраща сина си за Русия, и скръбта на приятелитѣ, които го изпращатъ за България; 3. патриотизмъ на историческа основа, когато засѣга славното историческо минало на българския народъ. Като обединително звено и основенъ мотивъ въ всички пѣсни се налага чистиятъ патриотизмъ на поета, даденъ като тжга по родината и възторгъ отъ бащината земя; майчина обичъ; позивъ къмъ юнака балкански за бунтъ и свобода; ненавистъ къмъ мъчителитѣ ни; стремежъ къмъ просвѣта и съчувствие къмъ онеправданитѣ и изостанали назадъ братя-българи; възпоминание за нашето славно историческо минало и любовта народна, като първоизточникъ за напредъкъ и свобода.

Бунтовно-революционни

Къмъ първата група пѣсни спадатъ: „Стани, стани, юнакъ балкански“, „Вѣтъръ ечи, Балканъ стене“, „Кжде си, вѣрна ти любовъ народна“, „Патриотъ“ и др. Тия пѣсни не сж запазили своята първична чистота, защото не сж печатани преживе отъ поета, а